

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 32/21
Luxemburg, 4 martie 2021

Hotărârea în cauza C-362/19 P
Comisia/Fútbol Club Barcelona

Curtea anulează hotărârea Tribunalului prin care a fost anulată decizia Comisiei prin care este calificat drept ajutor de stat regimul fiscal a patru cluburi spaniole de fotbal profesionist

Acțiunea care fusese formulată împotriva acestei decizii de Fútbol Club Barcelona este respinsă definitiv

O lege spaniolă adoptată în 1990 obliga toate cluburile sportive profesionale spaniole să se transforme în societăți sportive pe acțiuni, cu excepția cluburilor sportive profesionale care au înregistrat un rezultat pozitiv în exercițiile anterioare adoptării acestei legi. Fútbol Club Barcelona (FCB), precum și alte trei cluburi de fotbal profesionist care se încadrau în sfera excepției prevăzute – Club Atlético Osasuna (Pamplona), Athletic Club (Bilbao) și Real Madrid Club de Fútbol (Madrid) – au ales astfel să continue să opereze sub formă de persoane juridice fără scop lucrativ și beneficiau, în această calitate, de o cotă specifică de impozitare a veniturilor lor. Întrucât această cotă specifică de impozitare s-a menținut inferioară, până în 2016, cotei aplicabile societăților sportive anonime, Comisia a considerat, prin Decizia din 4 iulie 2016¹, că această reglementare, introducând un avantaj fiscal în materie de impozit pe profit în beneficiul celor patru cluburi vizate, constituia o schemă de ajutor ilegală și incompatibilă și a obligat Spania să o sisteze și să recupereze ajutoarele individuale plătite beneficiarilor schemei menționate.

Sesizat cu o acțiune formulată de FCB împotriva deciziei în litigiu, Tribunalul Uniunii Europene, prin Hotărârea din 26 februarie 2019², a anulat această decizie pentru motivul că Comisia nu a dovedit, corespunzător cerințelor legale, existența unui avantaj economic conferit beneficiarilor măsurii în cauză. În special, Tribunalul a considerat că Comisia nu a examinat suficient dacă avantajul care rezulta din această cotă redusă de impozitare putea fi contrabalansat de cota de deducere pentru reinvestirea profiturilor excepționale mai puțin favorabilă care era aplicabilă cluburilor de fotbal profesionist ce operau sub formă de persoane juridice fără scop lucrativ în raport cu cea care era aplicabilă entităților care operau ca societăți sportive pe acțiuni.

În Hotărârea din 4 martie 2021, Curtea, admitând concluziile recursului introdus de Comisie, anulează hotărârea atacată. În susținerea recursului, Comisia invoca un motiv unic întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE în ceea ce privește, pe de o parte, noțiunea de „avantaj susceptibil să constituie un ajutor de stat”, în sensul acestei dispoziții, precum și, pe de altă parte, obligațiile care îi revin în cadrul examinării existenței unui ajutor, în special din perspectiva existenței unui avantaj. În acest context, Curtea precizează cerințele probatorii aflate în sarcina Comisiei în analiza care urmărește să stabilească dacă un regim fiscal acordă un avantaj beneficiarilor săi și, în consecință, dacă acest regim este susceptibil să constituie un „ajutor de stat”, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

Aprecierea Curții

În cadrul aprecierii temeiniciei motivului unic invocat în susținerea recursului, **Curtea constată, în primul rând, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că decizia în**

¹ Decizia (UE) 2016/2391 a Comisiei din 4 iulie 2016 privind ajutorul de stat SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) pus în aplicare de Spania în favoarea anumitor cluburi de fotbal (JO 2016, L 357, p. 1).

² Hotărârea din 26 februarie 2019, Fútbol Club Barcelona/Comisia, [T-865/16](#) (a se vedea de asemenea [CP nr. 17/19](#)).

litigiu trebuia analizată ca o decizie referitoare în același timp la o schemă de ajutor³ și la ajutoare individuale, din moment ce Comisia s-ar fi pronunțat de asemenea în decizia sa asupra ajutoarelor acordate individual celor patru cluburi beneficiare, desemnate nominal. Astfel, în cazul unei scheme de ajutor, trebuie să se distingă între adoptarea acestei scheme și ajutoarele acordate pe baza sa. Măsurile individuale care se limitează la a pune în aplicare o schemă de ajutor constituie simple măsuri de executare a schemei generale, care nu trebuie, în principiu, să fie notificate Comisiei.

Or, în speță, Curtea observă că măsura în litigiu privește o asemenea schemă de ajutor, din moment ce dispozițiile fiscale specifice aplicabile entităților fără scop lucrativ, în special cota redusă de impozitare, sunt susceptibile să confere un beneficiu, prin însăși această măsură, fiecăruia dintre cluburile de fotbal eligibile, definite în mod general și abstract, pentru o perioadă nedeterminată și într-un quantum nedeterminat, și aceasta fără a fi nevoie de măsuri de aplicare suplimentare și fără ca aceste dispoziții să fie legate de realizarea unui proiect specific. Prin urmare, simplul fapt că, în speță, ajutoarele au fost acordate în mod individual cluburilor pe baza schemei de ajutor în cauză nu poate să aibă incidență asupra examinării pe care trebuie să o efectueze Comisia pentru a stabili existența unui avantaj. În aceste condiții, Tribunalul a statuat în mod eronat că o astfel de circumstanță este relevantă.

În al doilea rând, Curtea constată că eroarea de drept săvârșită astfel de Tribunal viciază concluziile trase de acesta în legătură cu întinderea obligațiilor care revin Comisiei în ceea ce privește dovada existenței unui avantaj. Așadar, această premisă eronată a determinat Tribunalul să considere că Comisia ar fi trebuit să țină seama, pentru analiza sa, nu numai de avantajul care decurge din cota redusă de impozitare, ci și de alte componente ale regimului fiscal în cauză, pe care Tribunalul le apreciază ca fiind indisociabile, precum posibilitățile de deducere, în măsura în care limitarea lor ar putea contrabalansa avantajul sus-menționat. Curtea amintește că, desigur, Comisia trebuie să efectueze o apreciere globală a unei scheme de ajutor, ținând seama de toate componentele care constituie caracteristicile proprii ale acesteia, atât favorabile, cât și nefavorabile beneficiarilor săi. Totuși, examinarea existenței unui avantaj nu poate depinde de situația financiară a beneficiarilor acestei scheme la momentul acordării ulterioare a unor ajutoare individuale pe baza acesteia. În special, **imposibilitatea determinării, la momentul adoptării unei scheme de ajutor, a quantumului exact, pe exercițiu fiscal, a avantajului conferit efectiv fiecăruia dintre beneficiarii săi nu poate să împiedice Comisia să constate că această schemă era susceptibilă, încă din acel stadiu, să confere un avantaj acestora și nu poate, în mod corelativ, să dispenseze de îndeplinirea obligației sale esențiale de notificare a unei astfel de scheme statului membru vizat.** Astfel, în cazul în care, după cum a admis Tribunalul în hotărârea atacată, Comisia ar fi obligată să verifice, în cadrul analizei unui regim fiscal, pe baza unor date actualizate, dacă avantajul s-a materializat efectiv în exerciții fiscale ulterioare și, în caz afirmativ, dacă un astfel de avantaj a fost compensat prin dezavantajele constatate în cursul altor exerciții fiscale, statele membre care nu își îndeplinesc obligația de notificare a unei asemenea regim ar fi favorizate de abordarea în discuție. **Prin urmare, numai în stadiul recuperării eventuale a ajutoarelor individuale acordate pe baza schemei de ajutor în cauză Comisia trebuie să verifice situația individuală a fiecărui beneficiar, o asemenea recuperare impunând definirea quantumului exact al ajutorului de care aceștia au beneficiat efectiv în fiecare exercițiu fiscal.**

În speță, este cert că, începând din momentul adoptării sale, schema de ajutor care rezultă din măsura în litigiu, întrucât acorda anumitor cluburi eligibile pentru această schemă, dintre care făcea parte FCB, posibilitatea de a continua să opereze, cu titlu derogatoriu, ca entitate fără scop lucrativ, a permis acestora să beneficieze de o cotă redusă de impozitare în raport cu cea aplicabilă cluburilor care operau ca societăți sportive pe acțiuni. Astfel, **schema de ajutor în cauză era, de la momentul adoptării ei, susceptibilă să favorizeze cluburile care operau ca entități fără scop lucrativ în raport cu cluburile care operau ca societăți sportive pe acțiuni,**

³ În sensul articolului 1 litera (d) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 [TFUE] (JO 2015, L 248, p. 9).

conferindu-le în acest fel un avantaj susceptibil să intre în sfera articolului 107 alineatul (1) TFUE. În consecință, pentru a demonstra corespunzător cerințelor legale că schema de ajutor în cauză conferă beneficiarilor săi un avantaj care intră în sfera articolului 107 alineatul (1) TFUE, **Comisia nu era obligată să examineze, în decizia în litigiu, incidența deducerii pentru reinvestirea profiturilor excepționale și nici pe cea a posibilităților de amânare sub formă de credit fiscal și, în special, dacă această deducere sau aceste posibilități neutralizează avantajul care rezultă din cota redusă de impozitare.** Prin urmare, este necesar să se constate că, atunci când a statuat că Comisia era obligată să efectueze o asemenea examinare, solicitând la nevoie informații relevante, **Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.** În consecință, Curtea anulează hotărârea atacată cu privire la acest aspect.

În ceea ce privește, în sfârșit, consecințele acestei anulări a hotărârii atacate, Curtea observă, mai întâi, că, pentru a admite acțiunea în anularea deciziei în litigiu, Tribunalul a admis, desigur, prin hotărârea atacată, al doilea motiv, întemeiat în esență pe o analiză incompletă a existenței unui avantaj, dar a respins în prealabil motivul întemeiat pe o încălcare a articolului 49 TFUE, întrucât Comisia ar fi trebuit, potrivit FCB, să constate că obligația impusă cluburilor sportive profesionale de a se transforma în societăți sportive pe acțiuni era contrară libertății de stabilire garantate de această dispoziție. Or, în asemenea împrejurări, Curtea arată că era permis ca FCB sau Spania, intervenientă în susținerea concluziilor clubului de fotbal, să conteste, în cadrul unui recurs incident, temeinicia motivelor de respingere a motivului în discuție, deși Tribunalul le-ar fi admis concluziile pentru alte motive. În lipsa unui astfel de recurs, hotărârea atacată se bucură, așadar, de autoritate de lucru judecat cu privire la acest aspect.

Acestea fiind precizate, **Curtea consideră că litigiul este în stare de judecată și, pronunțându-se, în consecință, asupra acestuia, respinge celelalte patru motive invocate în primă instanță,** întemeiate pe erori pe care le-ar fi săvârșit Comisia atunci când a examinat avantajul conferit de măsura în cauză, pe încălcarea principiilor protecției încrederii legitime și securității juridice, pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia nu a considerat că măsura în litigiu era justificată de logica internă a sistemului fiscal în cauză, precum și, respectiv, pe normele aplicabile recuperării unui ajutor existent. **În consecință, Curtea respinge acțiunea introdusă de FCB.**

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106